

PROBOWAĆ SIĘ (10) *vb impf*

się (9), się (1).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w probować); a jasne.

inf probować się (5). ◇ *praes 3 sg* probuje się (1). ◇ *3 pl* probują się (2). ◇ *praet 3 sg m* próbował się (1). ◇ *con 3 pl m pers* by się probowali (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Sprawdzać się, poddawać się próbie, doświadczać się* (10) : Iáko fie ma człowiek probować. *WujJud* 177v *marg* [*idem* (2)] L18, Nn2.

a. *Mierzyć swoje siły walcząc* [*w tym: z kim* (6)] (7) : GARzius on krolewic Neápolitáńki/ Miał w łobie ten obyczay y ten nałog páńłki/ Iże z nieprzytacióły mężnie fie probawał [!] *PaprUp* Bb2v, E3v, Z; Sam wodz [...] do gárdłá bić fię nágotuie. Właśnie iáko chłop ná wśi kiedy fię powádzi/ A w kupie iáko bydło probuią fię rádži. *KmitaSpit* B4.

probować się czym (2): (*nagł*) Bźicki Węgrzyn s łyny. (-) TEEn był w łwych młodych leciech náwykł nie próżnowáć/ Ale zówłże s pogány łzábłá fie probowáć *PaprPan* T3, R3v.

Przen (1) : Ale łzczęłcie nie vmie nikomu łogowáć/ Ták s pánem iák z nędznikiem bá chce fie probowáć. *PaprPan* [Hh5]v.

Synonimy: 1. *badać się, doświadczać się, dowiadować się, wywiadować się.*

Formacje współrdzenne cf **PROBOWAĆ**.

ALKa